

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 18. oktober 2010

mmp/ J.nr. 2010-6532

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 16. september 2010 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 648 (SOU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anne Marie Geisler Andersen (RV)

Spørgsmål nr. 648:

Vil ministeren på baggrund af henvendelsen på SOU alm. del - bilag 371 redegøre for, om ministeren er af den holdning, at kommunerne skal gøre, hvad de kan for at støtte forældre i forælderrollen, før en eventuel fjernelse af barnet kan komme på tale, og i bekræftende fald mener ministeren, at dette er sket i den pågældende sag?

Svar:

Jeg kan som minister ikke gå ind i den konkrete sag, og derfor er mit svar af mere generel karakter.

Særlig støtte til børn og unge skal i hvert enkelt tilfælde udformes på baggrund af en konkret vurdering af det enkelte barns eller den enkelte unges og familiens forhold. Barnets eller den unges vanskeligheder skal så vidt muligt løses i samarbejde med familien og med dennes medvirken. Kommunalbestyrelsen skal således overveje, hvordan der kan ske en systematisk inddragelse af familie og netværk.

Når det antages, at et barn eller ung trænger til særlig støtte, skal kommunalbestyrelsen undersøge barnets eller den unges forhold, herunder skal kommunalbestyrelsen også afdække ressourcer og problemer hos barnet, familien og netværket. På baggrund af denne undersøgelse kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om foranstaltninger, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til barnets eller en unges særlige behov for støtte. Det kan f.eks. være familiebehandling eller anden hjælp der har til formål at yde rådgivning, behandling og praktisk og pædagogisk støtte.

Det er vigtigt at understrege, at kommunalbestyrelsen altid skal vælge den eller de mindst indgribende formålstjenlige foranstaltninger, som kan løse de problemer der er.

Endvidere kan kommunalbestyrelsen, ud fra en konkret vurdering, tilbyde hjælp, omsorg eller socialpædagogisk bistand i form af støtte samt optræning og hjælp til udvikling af færdigheder til personer, der har behov herfor på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer.

En beslutning om at anbringe et barn uden for hjemmet uden samtykke fra forældrene er et alvorligt indgreb i familien og kan derfor kun ske efter loven, når der er en åbenbar risiko for skade på barnets sundhed eller udvikling, og disse problemer ikke kan løses under barnets ophold i hjemmet.

I den forbindelse har forældremyndighedsindehaveren, der er part i en sag om tvangsmæssige foranstaltninger, ret til gratis advokatbistand. Det er først og fremmest tænkt som støtte til forældremyndighedsindehaveren i forbindelse med mødet i børn og unge-udvalget, således at det sikres, at forældrene får tilstrækkelig adgang til at gøre indsigelse med hensyn til sagens faktiske og retlige omstændigheder, inden der træffes afgørelse om tvangsmæssige foranstaltninger.

Børne- og ungeudvalgets afgørelser om anbringelser uden for hjemme uden samtykke kan indbringes for Ankestyrelsen.

Benedikte Kiær

/ Lars Møller Christiansen